

נשים שאננות

בתי, אם ברצונך לזכות לחיי עולם הבא, הדרך לכך היא "ויט שכמו לסבול" בעולם הזה.

מרגע החילך לבנות בניין עדי עד, את זקוקה **לסבלנות**, לסבול עול בני המשפחה. ליבך נושא את כל בני הבית, ועם המשא הזה עליך לטפס בסולם העולם בית קל, והכל בסבר פנים יפות.

לשם כך קיבלת מהקב"ה מתנת שמים - **"נשים שאננות"**. הקב"ה זרע בפנימיותך זרע של שאננות - שלוה, רוגע. עליך להנביט אותו ולחשוף אותו, כדי שביתך- ביטויך יקרין **רוגע וסבלנות**.

על כן, שאלי את עצמך מדי פעם: האומנם את סבלנית, רגועה, שלוה, מתונה? שהרי מידות האדם נמדדות **בביתו פנימה**, ולא ב"חלון הראווה".

רק החלטה מודעת שבביתך פנימה ישתקפו מידות טובות תאפשר לך להתמיד בכך.

(הרבנית ר' לפידות / שירת הבית היהודי, עמ' 39 - 40)

בהזדמנויות רבות הסבירה הרבנית פינקוס ע"ה, כי המתנה הגדולה אשר יכולה אישה להעניק לבני ביתה - היא היותה בשמחה ובשלוה תמיד.

"שמחתה ומצב רוחה של האישה - חשובים עוד יותר מבית מסודר או אוכל טעים! חיוך ומצב רוח - חשובים מכל!" - הייתה מבהירה, ואת העיקרון הזה יישמה יום יום בחיי המעשה.

(נפש חיה / מתוך פרקי הביוגרפיה על הרבנית פינקוס ע"ה, עמ' 81)

השמש שבבית

"תלמיד חכם צריך שיהא ערב לכל אדם, ואל יהי כקדירה שאין בה מלח" (מסכת כלה א)

האם טעמתם פעם מרק בלי מלח?...?

אומרים לך "בוקר טוב", אז למה אתה עונה עם פנים זעופות?

"הוא קם על צד שמאל", אומרים היום...

תלמיד חכם צריך שיהא ערב לכל אדם! ובעיקר בבית, **ב-ב-ית**. כותלי אדם מעידים עליו... תהיה **ערב ונעים לכולם**, בני הבית הם לא עבדים שלך...

(דברי ר' שלום שבדרון / קול חוצב, עמ' 81)

"ולבן שיניים מחלב" - "גדול המלבין שיניים לחברו יותר ממשקהו חלב".

יש לך השלכות שהן ממש הלכה למעשה. ראשית, לחייך במראה פנים שוחק ונעים - לחברים, ובבית - לבני הבית, זה חשוב יותר מלבוא עם חלב וממתקים הרוב.

שנית, כאשר מבקשים ממך שתקנה שני חלב בחנות המכולת, לא די בעצם הדבר שהולכים לקנות, אלא יש פנים שוחקות. זה חשוב יותר מעצם הקנייה.

(דברי רבי אברהם גניחובסקי זצ"ל / ויאמר הנני, עמ' 536)

במקום בצבע, ניתן "לסייד" בית שלם במצב רוח טוב!

לפני שאת נכנסת הביתה, עצרי לרגע: גם אם עבר עליך יום קשה, "סובבי את הכפתור" והשתדלי שלא יראו זאת על פניך.

על האישה להיות **השמש** בבית, המחממת ומאירה, ולא להיות סמל של כובד ראש ורצינות. (באמירות כמו: "חבל ש...", "למה כך וכך"...)

(פתחה בחכמה / מפניני חכמתה של המורה מרים שוב ע"ה, עמ' 64)

להפוך עפר לזהב

אנשים מחפשים מצוות ברחוב, הם לא יודעים שבבית פנימה נמצא הכל. פעם אחת כאשר לקחתי את ילדי הקטן לקופת חולים, אמר לי ר' אייזיק שר: אתם הולכים לעשות גמילות חסדים עם ילד יהודי שמקרה הוא גם הילד שלכם...

באותו בוקר כששבתי לשערי חסד באה אשתי לקראתי כשהיא נושאת שני דליי מים מהבאר. הזדרזתי לעברה ואמרתי בלחש: הנני מוכן ומזומן לעשות חסד עם אישה יהודיה, שבמקרה זו אשתי... ונטלתי ממנה את הדליים...

למעשה, חצי שנה אחר כך הלכתי עם דבריו של ר' אייזיק עד כדי כך שאמרתי בפה מלא: 'הנני מוכן ומזומן לעשות חסד!' כך בהתנהגותי עם הרעיה, עם הילדים, וכך בכל מעשה.

חכם יכול להפוך עפר לזהב! כל פעולה בבית יכולה להתפרש כך! יש אנשים או נשים שחושבות שהן לא עושות כלום, הן רק מגדלות את הילדים... הרי כל פסיעה בבית עם כוונה טובה היא **'מכרה זהב'**. לגדל ילדים שיהיה להם כוח ובריאות, ולסעדם לתורה ויראה וכו' - הרי זה חסד, ותורה גם יחד.

(דבריו של ר' שלום שבדרון זצ"ל / קול חוצב, עמ' 77 - 78)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 0722-722-344